

Lhenická Stráž

Josef Janura

Motto: Zavoláš-li: „Lhenice!“ ozve se ti: „Třešně!“.

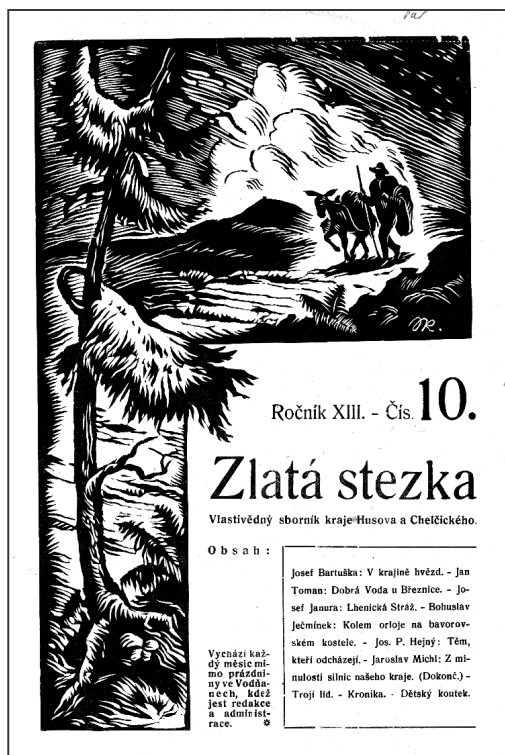
Mnoho z nás jistě zná Lhenice, městečko třešni. Někteří tam byli, jiní jen slyšeli. Ale i vy ostatní je můžete snadno spatřit, byť i jen z dálky. Lhenice jsou vidět široko daleko, z kraje vltavotýnského, od Vodňan i Hluboké. Rozhlédněte se po obzoru a jistě je najdete: pod dlouhým kopcem pravidelné bílé skvrny a pod nimi v moři zeleně městečko. Bílými skvrnami je křížová cesta, která je do délky půl km vystavěna pod vrchem Stráží. A tyto bílé svítící pomníčky jsou neklamnou známkou toho, že jste našli Stráž či Stráž, kopec vysoký 740 m. Jím v jedné části začíná předhoří Šumavy. Na úpatí Stráže, jako v klínu, od západu úplně skryty, stojí Lhenice s třešňovými alejemi.

Ve Lhenicích málokdy bylo krupobití. Starší lidé věří tomu, že je to důsledkem troubení proti mrakům. Jakmile se totiž žene bouřka, dojde - kdo je nejbliž - pro svčenu trubku, která je uložena u p. J. Harta. Trubka je upravena z velké mořské ulity a daroval ji před lety p. farář Pintr. S obnaženou hlavou, trubku drže v šátku, troubí potom trubač pod Stráží proti mrakům. Čím blíže je bouřka, tím těžší je prý troubení a ani starý, zvyklý muzikant nevydrží prý dlouho troubit. Musí se však troubiti brzy před bouřkou. Když se ovšem přizene náhle a doma není nikoho, kdo by zatroubil včas, není to potom nic platné. No — i to se stává — a tak přece někdy i ve Lhenicích kroupy padají.

To se děje pod Stráží. A jistě je to jen ona sama, která tak dobře střeží svěřené městečko a svým vysoko čnějším hřebenem rozráží západní bouřky na jiné strany.

Tak mnoho lidí bylo ve Lhenicích a přece tak málo si jich udělá výlet na vrchol Stráže. Každý může být jen mile překvapen vzhledem úplně šumavským a krásná procházka romantickou cestou jej úplně odškodní za trochu námahy. Stráž, kopec v pohoří Hora, dlouhém asi 4 km, leží ve směru severojižním a počíná nedaleko vesnice Vadkova známým a hodně navštěvovaným Kozím kamenem. Jsou to rozervané skály, se kterých je krásná vyhlídka do Sudet na Klet' (Schoninger) a do blízkého okolí.

Na Kozí kámen dojdeme pohodlně ze Lhenic za 20 minut. Odtud mírně stoupající cestou jdeme po hřebeni k vrcholu Stráže. Škoda, že stromy brání hodně výhledu. Ale jistě se dočkáme toho, že se zde budeme dívat s rozhledny a že nám neujde nic z krás, které nám tu příroda nabízí.

Zde, vysoko na skalách, tím více nás překvapí, co zde uvidíme na hřebeni porůznu růsti: třešně, lhenické třešně! Zdá se neuvěřitelné, ale přece je zde najdeme. Několik větších, lišejníky porostlých, jak si těžce drží své místo na skále, jiné menší, které se teprve kořeny uchytávají. Víme, že třešním stačí půda horší. Zde uvidíte ty třešně ve výšce 740 m, na skalnatém vrcholu kopce, kde jsou vydány na pospas všem největším nepohodám a nesnázím.

A kdybyste si odtud neodnesli nic, než toto poučení přírody, hodně jste si odnesli. Málo komu z nás je možno žítí bezstarostně. Velká většina musí těžce pracovati a zdolávati v životě velké překážky. Budete-li i vy snad někdy pod nimi klesati, vzpomeňte si na třešničky na Stráží.

Pramen: Zlatá stezka, vlastivědný sborník kraje Husova a Chelčického. Ročník XIII., číslo 10, str. 151 - 152, vyšlo 1. 6. 1940. Autorem obálky časopisu byl grafik Josef Krejsa. Zlatá stezka vycházela v letech 1927 - 1941 a 1946 - 1949. Jedním z jejích spolupracovníků - autorů byl i lhenický učitel Josef Janura.

mt